

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY eszéprodnalmi főmunkatára.

SZERKESZTŐSÉG BUDAPEST, IV. VÁRNEGYÉ UTCA 11. Telefon száma 788.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRNEGYÉ-UTCA 11. Telefon-száma 788.

Kérjük azokat a t. cz. előfizetőket, kiknek előfizetése november hó 1-én lejárt, hogy a lap megrendelését szíveskedjenek sürgősen megújítani, nehogy a lap szétkúdesében fennakadás történjenk.

A szabadhajózás.

A képviselőház ma, letárgyalván az iparfejlesztésről szóló törvényjavaslatot, mindjárt tárgyalás alá vette a másik fontos javaslatot, melyvel gazdasági állapotainkat istápolni véli, tudniillik a szabadhajózás állami támogatásáról szóló javaslatot. Nyitott ajtó történik be, ha a hajózás gazdasági fontosságát akarják magyarázni, de azzal jöjünk tisztába, hogy a hajózás nagy gazdasági fontossága és a hajózás állami szubvenciójának két különböző dolog. Igazán speciális viszonyok kellene ahhoz, hogy a hajósegélyeket igazolják, de az a véleményünk, hogy egy állam sem szorult rá erre inkább, mint Magyarország, pedig a világ minden kereskedő-állama megteszi, még pedig a legnagyobb bőkezűséggel.

Általában véve csak azokban az államokban van értelme az ilyen hajósegélyeknek, amelyeknek fejlett, kivételre szoruló és kivételre képes iparuk van s a melyek ennek folytán nemcsak az iparcikkeiket szállítják ki, hanem külföldi nyerstermények behozatalára is rászorultak. Ezeknek az államoknak szükségük van arra, hogy forgalmukat a saját hajók segítségével bonyolítsák le. Mert ha hajók vannak, akkor tarifális tekintetben függetlenítik magukat az idegen államoktól, de éppen ezért ki akarják jelenteni azt, hogy csakis a közvetlen összeköttetéseknek tulajdonítunk gazdasági fontosságot és értelmet.

Állami szubvenció nélkül a hajózás nem állhat fenn. Ez nagy szó ugyan, de aki a helyzetet és a viszonyokat ismeri, az tudja, hogy ez igaz. A gyorshajózás, akár személy-, akár teherszállításra terjed ki, nem fizeti ki magát. Főleg nagyobb távolságokra nem. Még Angliában, Németországban, Franciaországban sem, amely államoknak pedig tengeri kereskedelme nem is említhető egy napon a

mienkkel. Ennek maga a tenger az oka. Mert míg a vasuton a két végállomás közt aránylag közel egymáshoz közbeeső állomások vannak a fel- és lerakás számára, a tengeren a távolságok óriásiak s ezek közt a nagy távolságok közt fekvő tér teljesen inproduktív. Hozzájárul ehhez az is, hogy a hajózási társaságoknak kell a nemzeti produkció számára a piacokat felfedezni, megteremteni és miután ezekre az új piacokra a forgalom még csekély, ez a forgalom költséges és nagy áldozatokkal jár. Az állami szubvenciókat tehát első sorban az a hivatása, hogy versenyképesekké tegye a mi hajóinkat azoknak az államoknak a hajóival, a melyeknek ott már régi piacaik vannak, amelyek tehát kevesebb rizikóval, kevesebb költséggel és kevesebb veszteséggel tarthatják fenn azokat a járatokat. Tehát jól értsük meg, hogy a hajósegélyeknél első sorban az a cél, hogy a járatokat fenntartsuk és új járatokat létsítsünk.

Ne gondoljuk azonban azt, hogy a hajósegélyek gazdasági produktivitását statisztikai adatokkal lehet igazolni. A statisztika itt felmondja a szolgálatot, legalább annyiban, hogy számbelileg nem tudjuk kimutatni azt a közvetlen hasznót, ami az ország gazdaságára ezektől a járatokból járul. A közvetett haszon azonban, ha a szubvenció helyesen adatik, óriási. És ezért minden állam, még Anglia is ad hajózási segélyeket. Sőt azt mondhatjuk, hogy ebben Anglia járt elől, mely a Peninsular Steam Navigation Companynek már a múlt század harminczas éveiben harminczezer fo it sterling segélyt adott évente s a múlt évi állami költségvetés tizennyolcz millió forint hajózási segélyt tüntet föl az összes szubvencionált hajók számára. Anglián után mindjárt az Egyesült-Államok következnek s évente majdnem hat millió dollárt adnak ki erre a célra. Azt a módszert, amelyet nálunk alkalmaznak, ahol t. i. külön hajóbeszerzési és külön járatsegélyek vannak, először Franciaország próbálta ki s 21 millió frankot áldoz évente erre a célra. Németország csak 1881-ben kezdte szubvencionálni a hajózáratokat s mint sok egyéb, ez is Bismarck nevéhez fűződik, aki abban az évben erre vonatkozólag két emlíkiratot is terjesztett a birodalmi

gyűlés elé. De Németország még ma is inkább a kötött járatokhoz ragaszkodik s a szabad hajózás aránylag kevés méltánylásban részesül, vagy legalább is csekély állami szubvencióban. Olaszország az 1896. évi július 23-iki törvényben engedélyezte a hajóbeszerzési segélyeket, de csak akkor, ha a hajó hazai anyagból hazai gyárban építetik. Hollandia, Spanyolország, Portugália és Oroszország is nagy összegeket áldoz hajósegélyekre.

Nálunk az 1893. évi törvény, amelynek hatálya már három évvel ezelőtt lejárt s amely azokat a hajókat, melyek legalább kétharmadrészben magyar állampolgárok tulajdonai voltak, hajóbeszerzési és járatsegélyben részesítette abban az esetben, ha forgalmukkal a magyar termelésnek és fogyasztásnak hasznára voltak, egyszerre nagy lendületet adott a szabadhajózásnak. Magyarországnak öt olyan nagy hajótársasága van, mely szerződéses, azaz kötött járatokat tart fenn s az összes többi hajótársaságok, amelyek az állammal ilyen járat-szerződésben nem állanak, szabadhajózási társaságoknak nevezetnek. Ezt azért tartottuk szükségesnek ilyen lapidáris szavakkal megmagyarázni, mert azt tapasztaljuk, hogy nagyon sokan vannak, akik nem tudják, hogy mi a szabadhajózás s azt hiszik, hogy a mare liberum s a szabadhajózás azonos fogalmak.

Nálunk, ahol Ausztria egy körülötte bennünket, hogy Nyugat-Európával csak osztrák területet érintkezhetünk, kétszeresen fontos, hogy az Adrián is, a Dunán is nagy hajóparkunk legyenek, mert ha Ausztriával gazdasági tekintetben szakítunk, valószínű, hogy Ausztria olyan tarifapolitikát fog velünk szemben folytatni, hogy a szárazföldi út nagyon meglesz kereskedelmünk számára nehezítve. Minthogy pedig ez a kormány már a programbeszédében jelezte, Kossuth Ferenc pedig ez év júliusában a képviselőházban külön is hangsúlyozta, hogy programjával az önálló vánterület előkészítését tekintni, nagyon természetes, hogy forgalmi eszközökről és módokról kell gondolkodnia s erre a célra szolgál a tengeri hajózás fejlesztése. Mert a tengeret előlünk senki el nem zárhatja. Nem vagyunk olyan gazdagok, mint Anglia, Franciaország s az Egyesült-Államok, tehát bármennyire

érezzük is a hajózás fontosságát, olyan nagy összegeket nem áldozhatunk hajósegélyekre. De meg aztán a hajózásnak arányban kell állania gazdasági életünk fejlettségével, másrészt a hajóink egyáltalán nem tudnak megélni. Azért, ha aránylag kis összeget szánt Kossuth Ferenc erre a célra, az azt jelenti, hogy tisztában van nencsak a kérdés fontosságával, hanem a kérdést összes vonatkozásában szemügyre vette. Sőt az a módosítás is, amelyet Kossuth ennek a javaslatnak kidolgozásánál az 1893-iki, illetőleg 1895-iki törvényvel szemben keresztülvitt, azt bizonyítja, hogy ő nem a teóriák embere, hanem amit tesz, azt a magyar gazdasági élet fellendítése érdekében teszi. Sem az 1893-iki, sem az 1895-iki törvény nem kötötte feltételhez a hajók segélyezését. Ez a javaslat azonban ahhoz a fontos feltételhez köti, hogy a hajók évente legalább egyszer hazai kikötőt érintsenek és ezzel az érintéssel a hazai közgazdaságnak szolgálatot tegyenek, legalább oly mértékben, hogy rakományuknak egy harmadát a hazai közgazdaság érdekében szállítsák.

A fumei hajók ezt nagyon súlyos feltételnek tartják s ennek az elégedetlenségnek Zanella Richárd fumei képviselő a képviselőház mai ülésében kifejezést is adott. De minket sem a fumei hajósnak múlt hónapban előterjesztett memoranduma, sem Zanella mai beszéde nem ingatott meg abban a meggyőződésünkben, hogy a törvényjavaslat úgy jó, ahogy van s hogy azt a feltételt, amelyet Kossuth Ferenc a szubvencióhoz kötött, a képviselőház is megtartsa. Mert ha hajóbeszerzési segélyt adunk a nélkül, hogy megkövetelnék, a mit az 1896. évi olasz törvény megkövetel, hogy a hajók hazai anyagból és hazai gyárban készüljenek s még azt a feltételt is elvetjük, hogy minden hajó évente legalább egyszer érintsen egy hazai kikötőt, akkor megkérdendők, hogy mi hajóbeszerzési és járatsegélyben részesítsünk olyan hazai hajótulajdonosok hajóit, a kik a hajóikat Angliában építik s azokkal Új-Zeeland és Hongkong közt tartanak járatokat. Vajon mi haszna volna ebből a magyar gazdasági életnek a vajjon miért részesítsük mi ezeket segélyben? Kossuth arra is figyelemmel volt

és annak a lehetőségét is megteremtette, hogy az Al-Dunán és a Fekete-tengeren is több hajónk legyen s ezeknek a segélyezéséről is gondoskodott. A rendelkezésre álló csekély eszközzel tehát egy nagy és messzreható kereskedelmi politikának alapjait fektette le ebben a javaslatban s a képviselőháznak csak egy feladata van, hogy a javaslatot minél gyorsabban és minél nagyobb lelkesedéssel törvény erejére emelje.

A politika világából.

A képviselőház mai ülésében befejezte az iparfejlesztésről szóló törvényjavaslat tárgyalását és belefogott a szabadhajózás segélyezését célzó javaslat megvitatásába. Remélhetőleg most már a tanácskozás gyorsabb tempóban fog haladni és az alatt a két hét alatt, a mely még a delegációk összehűléséig hátra van, az országgyűlés előreláthatólag elintézi Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszternek mind az öt, most tárgyalás alatt levő törvényjavaslatát. A delegáció ülésszaka alatt a képviselőház nem tart szünetet. Újból fölmerült a párhuzamos ülések terve és a kormány most már véglegesen úgy határozott, hogy a képviselőház deléit, a delegációk pedig deléit után üléseznek. A pénzügyi bizottság valószínűleg a jövő szombaton terjeszti be a képviselőházhoz a költségvetésről szóló jelentést, a mely után a költségvetési vitát előreláthatólag e hó 20-án kezdi meg. A kormány arra számít, hogy a delegációk ideje alatt a Ház befejezi az általános vitát s így a jövő esztendőre már csak a költségvetés részletes tárgyalása marad. Indemintast azonban így is kell kénie a kormánynak.

Tudvalevő, hogy az osztrák kormány a kiegyezési tárgyalások során megtudta a magyar kormánytól, hogy mik a szándékai az 1917-en túli időre? Amíg it Magyarországon senkinek sem volt arról tudomása, hogy erre a kérdésre milyen feleletet adott a magyar kormány, addig a bécsi N. Fr. Pr.-nek módjában állt már részleteket is közölni a magyar kormány válaszárol és azokról a vámtételekről, a melyeket a magyar kormány 1917 után alkalmazni kíván Ausztriával szemben. Nem tudjuk, mennyiben hiteles a N. Fr. Pr. híradása és ezért most csak arra szorítkozunk, hogy ezt a mindenestbe nagyon érdekes értesítést, mely a bécsi lap ma esti számbában jelent meg, becsi telefonátudósításunk alapján leközzöljük a következőkben:

Budapestről jelentik a N. Fr. Pr.-nek: Híre jár, hogy az osztrák kormányt értesítették a magyar kormány a közönsé vámkora vonatkozó szándékairól. E jelentések szerint a magyar kormány már megjelölte azokat az árukat, melyekre 1917 után közönsé vámkort óhajtat kivetni és e vámk nagyságát illetőleg is javaslatokat tett. A javaslat, hír szerint, egész sor osztrák iparcikkre terjed ki: a magyar cikkkek közül két hét s mindenki megtudta, hogy az egyik kapitány, egy szillett herceg udvarló Dolus Annának. Egyik sem esmált tüköt belőle. Amyira nem, hogy három hét múlva a dragonyos tiszt, a herceg szabadságot vett s magával vitte Dohus Annát a mesés Keletre.

Ez a viszonya végre állandónak ígérkezett. Annát a herceg ellátte ösei kastélyba, Karintiába, ahonnan számos level érkezett haza az öreg Dohushoz, ki épp úgy, mint azelőtt, szorgalmasan folytatta a mesterségét. Ez a viszony s főleg annak állandósága nagyot emelt Dohus Anna nimbuzán. Mar nem is emlegetik másképp, mint a hercegnét. Egyszer haza is jött, de csak felnapra. Micsoda pucezban. De az semmi. Szerecsen inas kísérte... Ilyet még nem láttak nálunk.

Végre aztán, azt hiszem négy év után ez aliaison is véget ért, de nem közönséges körülmények között. A hercegi család három hónapig tárgyal a szep Annával, hogy adja ki karnaiából a hercegnét. A hosszu alkunak az lett a vége, hogy Dohus Anna egy negyed milliót kapott. Egy fillérel sem kevesebbet. Mielőtt hazakerkezett, az apjával megvettette a krivonai kastélyt a hozzá tartozó hatszáz holddal. Mikor az ügyletet a közgyűlés megkötöttek, az egyik ügyvéd gratulált az öreg Dohusnak, ki mint leányának feljuttatott képviselője volt jelen.

Az öreg mogorván utasította vissza a szerencsekívánatot. — Nem tudom, mit örülnék neki! Hogy olyan leányom van. Tíz év óta nem teszek egyebet, minthogy restelkedem. Mindenki előtt, akivel találkozom... Ezentul is úgy lesz... Jobb lenne, ha nem is élnek... Aztán rövid pauza után hozzátette: — Az Anna is jobban járt volna, ha ahog a Daru Pálhoz ment volna. Pedig az is elég használtan, korhely fráter...
— Nem tudom, mit örülnék neki! Hogy olyan leányom van. Tíz év óta nem teszek egyebet, minthogy restelkedem. Mindenki előtt, akivel találkozom... Ezentul is úgy lesz... Jobb lenne, ha nem is élnek... Aztán rövid pauza után hozzátette: — Az Anna is jobban járt volna, ha ahog a Daru Pálhoz ment volna. Pedig az is elég használtan, korhely fráter...
— Nem tudom, mit örülnék neki! Hogy olyan leányom van. Tíz év óta nem teszek egyebet, minthogy restelkedem. Mindenki előtt, akivel találkozom... Ezentul is úgy lesz... Jobb lenne, ha nem is élnek... Aztán rövid pauza után hozzátette: — Az Anna is jobban járt volna, ha ahog a Daru Pálhoz ment volna. Pedig az is elég használtan, korhely fráter...

Az Egyetértés tárczája.

Dohus Anna. — Az Egyetértés eredeti tárczája. — Írta: Zöldi Márton.

Ambár hogy Dohus Mátyas csak egyszerű férfinév volt, mégis nevezetessége lett s mi, nagy alföldi városunknak. A nevezetességet, vagy helyesebben emlegetettségét nem egyenlő nagy kvalitásokkal, még kevesebb szaknabelli alkotásaival vívta ki. Az Anna leánya tette híressé.

A természet termelőképessége, mikor Dohus Annát megalkotta, ha nem is mivel csodát, de remekelt. Ez a suszterleány igazán ragyogó szépség volt. Ragyogott a szeme, a foga, az arca, de főleg a mósolya. De mintha a természet nem elégedett volna meg ezzel a külső, fényes stáfferrel, egyéb előnyös tulajdonságokat agatott rá. A szép Anna remekül tudott cizterézni s enekelni s a polgári bálókön úgy járta a csárdást, mintha a Gracziánál végezte volna a táncantályomat.

Tizenhat éves korában már teljesen fejlett volt. Ő vezette özevgy atyjának, Dohus Mátyasnak a háztartását. Süttöt, főzött, vasalt, mosott, mangorított, suroít, tehenet fejt, vaját kópült és baromfiakat tenyészett. Nagyon rendez, dolgos leány volt. Hiszen ha nem lett volna olyan felőlőben, olyan kihívón szép, nem is román én ide az ő kalandos történetét. Annával kevesebb, mert akkor férhez ment volna Daru Pálhoz, az elegáns, szentekéte szakú férfi szobához, ki Annát, mikor tizenhat éves sem volt, szer-tartásosan és komolyan megkérte. Ebből a házasságból, bár Dohus Mátyas egy szóval sem emlegette, egyelőre nem lett semmi. Nem is lehetett, mert a fiatal Taller báró, ki akkor örökölte nagynénje vagyonát, megszüketta.

Ez volt a szép Annának első figyelemreméltó szenzációja. Meg kell vallanom, hogy kissé különösen, gyanakodva tárgyalta ezt a nem közönséges esetet. Nem egy, de tíz, husz ember is akadt, ki becsület- és legszentebb becsületészávara eskü dött, hogy Dohus Mátyas, az apa tudott a leánya bekövetkező szökéséről. Sőt a Daru szabó egyik mása azt állította, hogy tulajdon szemével látta, hogy az öreg Dohus a saját kezével tette kocsira azt a koffert, melyben állítólag Anna legszükségesebb felszerelése volt.

Hat hét múlva, mikor már többekévesebb napirendre térték a nem közönséges eset fölött, Dohus Anna visszakértül apja házába, ha jól emlékszem Svájczból. Az eset magyarázata nem vártatott magára sokáig. A bárói család jogtanácsosa, az öreg Hunger ügyvéd beszélte el a szerelmi kaland likvidációját. Mikor ugyanis a fiatal báró nagybátyja meghalottta öcsésének a suszterleánnyal való feltűnően páros távozását, azonnal intézkedett, hogy a nőkedvelő bárófiat a legelső ideg-sanatóriumba helyezték el. Együttal gondoskodott, hogy Annának az uradalom penztára kétezer forintot fizessen ki.

Anna a kétezer forinttal és az átelt kaland izgalmaival a háta mögött úgy jelent meg otthon, mintha abszolút semmi sem történt volna. Valami különös, de nem el-lenszenves szemérmelencéggel fogadta az emberektől a kalandjára vonatkozó megjegyzéseket. Nem tudtam megérteni, hogyan válhatott ebből a kisvárosi suszterleányból minden átmenet, előkészület nélkül kész kokott? Próbáltam összehasonlítani a többi vele egy rangban álló leánnyal az utcában. A különbség ég és föld volt... Hallottam, mikor a takarékpénztári igazgató megkérdezte tőle, hogy milyen az a Svájcz? — Egyelőre Bécsbe! — mondotta Dohus Anna, graciózusan bucsut intve a kezeivel. Anna az elfoglaltság legeszkélyebb lát-szata nélkül, teljes elfoglaltsánsággal felelt: — Nagyon szép... csak az a kár, hogy kevesebb ideig mulattam ott... Aztán kiegyenesítette szép hatnyunyakát és szinte kihívón mondotta: — Remélem, meg emlegyek én oda... Talán féltésztendeg se volt otthon, mikor újra központja lett az érdeklődésnek. Nem csekélyebb dolgot beszéltek, minthogy a fiatal báró nagybátyja, ugyanez, aki öcsését a sanatóriumban helyeztette el, sürim meg-förül a Dohuséknál deddeles, deszkakerítéssel övezett házában. De ezek a hírek nem érték rá kifejeződi. Zatonya jutottak... Anna azon a heten egy biztosítási főhivataltalokkal enyhébb elhajlat alá, Itáliába vitorlázott. Ez a kaland is rövid leteltyásu volt... Anna újra hazakerült s most is igen melegen nyilatkozott Olaszország természeti szépségeiről azoknak, kik ebben az irányban kérdést intéztek hozzá.

Aztán néhány hónap múlva úgy festett a dolog, hogy Dohus Anna letűnik a helyi botányok szinpadáról. Az haláltszótt ugyanis, hogy anyai örököknek néz elébe... Az időpont fölötté kritikus volt. Nem lehetett pontosan meghatározni, hogy a születendő gyermek kit válhat apjának: az öreg báró, vagy a fiatal biztosítási főhivataltalokot. Az anyaság külső körülményei mindenestbe lenyegesen megcsappantották az Anna iránt való érdeklődést. Mar-már elfeledték az embereket, hogy minő érdekes izgalmakat szertett nekik, mikor megtudták, hogy fia született s hogy mihelyt körülményei engedik, végképp elítavozik szülőföldjéről. Kivel es hová? az egyelőre titok volt.

Csakugyan úgy történt. Hat hét múlva látták Dohus Annát egy elsőosztályú vasuti kocsiban elutazni. A fiatal városi orvos megkérdezte tőle, hogy hová utazik: — Egyelőre Bécsbe! — mondotta Dohus Anna, graciózusan bucsut intve a kezeivel. Sokkal hamarabb érkezett vissza, semmint

sejteltük volt. Ezt a kis kirándulást sürü homály fedte, csak a pénzügyi része keltett némi érdeket. A takarékpénztári igazgató megszaga bizalmas barátainak (mindenkivel a legbizalmasabb tábon állott), hogy Dohus Anna nyolcezer forintot helyezett el az intézetben, s azonnal két részvenyt is vásárolt.

A mi ezután kitűdött Anna viselt dolgaiból, az arra engedett következtetést, hogy ez a szép leány a gyászos lejtőre jutott. Hónapról-hónapra cserelte udvarlót minden vadogatás nélkül. Volt viszonya két fakerekedővel, egy fiatal megyei jegyzővel s végül egy csendőrmesterrel, ki többször megverte, mielőtt szakkított volna vele.

Az embereknek, tudniillik a tisztel polgári embereknek már terheve esett vele találkozás. Csak egynéhány ciznikusabb természetű, az öreg patikárius példáiú evődött vele néha. O azonban csöppet sem látszott restelkedni. Úgy tett, mintha az az állapot, amelyben volt, a természetes állapot lett volna. Sok minden megváltozott nálunk néhány év alatt, csak egy nem: a Dohus Anna szépsége. Barmitly melyre sülyedt is az emberek szemében, mindenki könnytelen volt elismerni, hogy szebb mint valaha. Finom, fénylő arczbore nem szorult szépítőszere, szemének tekintetéből diadalhódítás aradt. Az emberek önkénytelenül mondták, ha az utcán találkoztak vele: — Kár azért a szép leányért. Így élt Dohus Anna két évig otthon. A nők szintén irigyelték s szintén megvetették. A nőnek ebben a tekintetben igazuk volt. Nemi karörömöt esiholt ki az ajtósabb lelkekben, mikor hallották, hogy a céda után szerzett kis vagonya is elszorott. A szép leánya az erkölcsei és anyagi megsemmisülés leselkedett. Akkor történt, hogy egy dragonyos ezredet helyezték el a városban. Nem teit bele

izgatás iránt. Az izgatás a legvégső elkészítésbe... az igazgatóság munkáját... az igazgatóság munkáját...

Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter a következőképpen válaszolt:

Tisztelt polgártársaim! Mihelyt én, mint miniszter, tudomást szereztem arról, hogy nagy-méretű nézet- és érzelmetűrések vannak a munkások és a munkaadók között...

A Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága ma dében a képviselőházban Hegedűs Sándor alelnök vezetésével... a Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága...

A Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága ma dében a képviselőházban Hegedűs Sándor alelnök vezetésével... a Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága...

Gróf Bathányi Tivadar és Bakonyi Samu megjegyezték erre, hogy a társaságoknak az a kifogásuk, hogy újabb munkásokat már nem fogadhatnak föl, nem áll, mivel csak a minap nyílt meg két új vasuti vonal és azokon szükség van alkalmazottakra.

Cary tanárné a katedrán. Lapunk legutóbbi számában már hirt adtuk arról, hogy Cury francia professzor övégye, aki férjével együtt feltalálta a rádiumot...

A végig tekintünk azon a haladáson, amelyet az elektro-technika az utolsó évtizedekben tett... Minden poz, minden különös hangsúlyozás nélkül tartotta meg előadását a gézokban foglalt jelről.

Az új főkapitány-helyettes. A hivatalos lap legközelebbi száma fogja hozni, hogy a helyettes miniszter a főkapitány előterjesztésére dr. Pekáry Ferenc rendőrtáncosot főkapitányi helyettesé nevezte ki.

Károly Ferenc főherceg a prágai egyetemem. A felhatalos Prager Abendpost közli, hogy Károly Ferenc József főherceg legközelebb Prágába költözik s az egyetemem beiratkozás a jogi és államtudományi fakultásra. A főherceg a Hradzsinban fog lakni.

Fodor vívmester ünnepése. A magyar vívás fejlesztésében, művészi tökéletesítésében és a fiatal generációk virágzó sport-nevelésében, valamint bátorságban és biztonságban való megismerésében nagy érdemeket és népszerűséget, közkedveit nevezett magának Fodor Károly vívmester. A vívás történetével nevező szoros összefüggésben van, míg szakmájában, előzékenysége és ur-i magyarsága révén a főváros összes körének és kedvelt vívmestere. Érdemének gazdag példáján most ünnepi tevékenységének huszasötödik jubileumát s hogy ezt a szép ünnepet ilyen fiatalon érte meg, ez bizonyítja legjobban tehetségét gyors népszerűségét és pályafutása egyenes, eredményes irányát. A mester tanítványai lelkes szeretettel nagy számban vívó-ünnep keretében ünnepelték meg ezt a szép jubileumot, amelyből ma vette ki részét a szimfónia is, ahol Fodor Károly már tíz éve tanítja a vívást. Az akadémia összes növendékei tanárai és dr. Várady Antal udvari tanácsos, igazgató vezetésével együttesen tisztelegtek ma Fodor Károly előtt.

Leikes élnézéssel, a növendékek két hosszú sorban tisztelegre leeresztett karddal fogadták a mestert, akit Várady Antal a következő lelkes beszéddel fogadott:

A kard nemes művészet világon, ugyan, de tisztelegre lebecsültől kölögő fegyverek sorfala előtt. Egy kiváló férfiút, a ki országos híret, munkásságának és tehetségének legjavát áldozta a magyar művészet, az egymást követő ifjú szimészgeneráció, a mi akadémiánk ezéjének. Ilyen párosult faradozását a siker babérra veszi körül a multban és jelenben, környezze a dicsőség és hála a jövőben.

Főzögő eljenzés között megdujjant mondott köszönetet a jubiláns és átvette az akadémia nemzetiszintű szalagos, hatalmas babérröszorját. Ezután Várady igazgató a nagy ünnep örömeire elengedte a növendékeknek a vívóórát, akik kérve kértek Fodor vívmesteri, hogy csak tartsa meg ma is a vívóóráját, hiszen az az ő legszebb ünnepük, ha tőle tanulhatunk. Ennél nagyobb és szebb elismerést még aligha kapott tanár a növendékek től.

Huszonnégyezer kardvágás 24 óra alatt. A maga nemében páratlan fogadást tett Szegeden Vargyas honvédduszár főhadnagya. Fogadott tisztársaival, hogy 24 óra alatt 24 ezer kardvágást (moulinét) csinál. A munkát a szombatról vasnapra forduló éjjel 1 órakor kezdte meg és vasnap délután fél 5 órakor már megtette a 24 ezer kardvágást, ráadásul pedig még ezereszer megfoglalta a nehéz lovassági kardot. Ekkora rekordot kardvágással még eddigelő senki sem ért el.

A Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága ma dében a képviselőházban Hegedűs Sándor alelnök vezetésével... a Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága...

A Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága ma dében a képviselőházban Hegedűs Sándor alelnök vezetésével... a Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága...

A Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága ma dében a képviselőházban Hegedűs Sándor alelnök vezetésével... a Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága...

A Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága ma dében a képviselőházban Hegedűs Sándor alelnök vezetésével... a Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága...

A Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága ma dében a képviselőházban Hegedűs Sándor alelnök vezetésével... a Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága...

A Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága ma dében a képviselőházban Hegedűs Sándor alelnök vezetésével... a Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága...

A Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága ma dében a képviselőházban Hegedűs Sándor alelnök vezetésével... a Magyarországi Hírlapok Nyugdíj-intézetének igazgatósága...

A kapitányságon megkérdőzték Zuckerit, hogy miért akarta lelőni Steint:

A gazember kiforgatott a vagonomból - tört ki belőle a keserűség.

Vallomásának jegyzőkönyvbétele után, átkísérték Zuckeret az ügyészhez.

Rákóczi-ünnepély. A budai Katolikus Kőr szépen sikerült ünnepély keretében adózott tegnap a nagy fejedelm emlékének. Az est egy különösen nagy tetszést aratót Verő Hona művész szavai és Darvas Gyula tárogató-játéka.

Sztrájkok a fővárosban. A Váci-utcában levő Monasterli és Kuzmik női szabó czég munkásai számszerint harminczan, ma sztrájkba léptek. A sztrájk okáról a czég főnöke így nyilatkozott: Munkásaim azért álltak sztrájkba, mert néhány nap előtt elzártam egy helyiséget, amelyben a drágább selymeket és egyéb szöveteket őriztük. Ez bosszantotta fel őket annyira. Helyiségeinkben már évtizedek óta folyik a munka a mai körülmények közt s még senkinek sem jutott eszébe, hogy ezek ellen felzúduljon. Én nem engedek egy jót sem, bármennyire nőjön is az elvezendő munkák halmaza.

Kömvészek. Kik tudvalevőleg az építőmesterek munkaszárlata miatt szüntették be a munkát, még mindig sztrájkban állanak. Számuk mintegy ezerhat-száz és a Trieszti nőház címzett vendég-lőben tanáznak. A felhívású tisztók 202 munkása áll bérbarozban már hetek óta és a Vig-utca 18. számú korszamban a sztrájkanyájuk. Ugyanígy tanázik 40 sztrájkoló ács is. Sztrájkolnak még az aranyozók 80-an, (sztrájkanya Nagydófa-utca 17), a kádarak 45-en (Köbányai-ut 47) és a grafikai munkások 50-en (Szív-utca 16).

Jász-kuu redempció. A német Johanna-rend részére előzósított, majd eladott jász-kuu herületek visszalátása érdekében ma igen népes értekezletet tartottak, amelyen elhatározták, hogy az egész kérdést legközelebb az országgyűlés elő viszik.

A szüz könyvél. A Párisban megjelenő „Cri de Paris, című lap Ernsebent királyné utolsó éveinek egyik remesezetét leleventi föl, amely, szinte romantikusnak hangzik. A hitellességért azonban nem vállalnak felelősséget. E szerint Ferenz Jósef király tiókban kitelmelettel Korfü környékén a tenger fenekét, hogy ismét megszerezhesse elhunyt feleségének ezt az elűnt pompás gyöngykeszert. A királynének élete utolsó ereiben már nem sok öröme telte sok ékszerében, csak egy gyönyörű gyöngyszeméből készült nyakláncot szeretett, amelynek ezt a nevet adta: a szüz könyve. Egy napon észrevette, hogy a gyöngy veszt a fenyességből. Kezével ezután mintha álmban hangot hallott volna, a mely tudlara adta, hogy a gyöngy visszanyeri régi fényét, ha a nyakláncot a tengerbe sülyesztik és egy évig ott hagyják. A királyné elbeszélte álmit társalkodójának, a kivel egy csöndes jelenet kieszelt a tengerre, hogy a nyakláncot elsülyessze; a gyöngyök szekrenykebe voltak zárva, a melyen sok lyuk volt, úgy, hogy a víz hőven befolyhatott. A szekrenyket hosszu láncban borsították le, a melynek vége a szárlába erősített karikához volt erősítve. Még csak egy nap hiányzott a kitűzött évből, mely visszaadta volna a gyöngyök életét, a mikor Luccheni tőre kioltotta a királyné életét és a mikor az a hőgy, a ki tudott a titokról, ismét ki akarta húzni a tengerből a szekrenyket, a láncot elvágva találta.

Krizantémum-kiallítás. Az ősz kései virágából ezidén is rendezett kiállítást az Országos Magyar Kertészeti Egyesület. A régi tözsdé nagytermében ma délelőtt nyit meg ez a kiállítás, amely valahova Nagasakida vagy Tokióba varázsolja a látogatót. E csodás virágok gyönyörű csoportjai közt úgy érezzük magunkat, mintha a Japánország égbolja borulna fölének és szinte várjuk, hogy mosolygó, pezi muznek és gesák fognak körülüpegni. A krizantémum számtalan változatát látjuk ott a szimákia minden árnyalatában, a legkülönbözőbb alakban és a szerény ősi róza nagyságától a jókora káposztalej dimenziójáig. A virágkedvelőket különösen érdekli kiállítás ma délelőtt tizenegy órakor nyitotta meg nagyszánu előkelő közönség jelenlétében Darányi Ignecz földművelésügyi miniszter, akit Emich Gusztáv, a rendezőbizottság elnöke üdvözölt a rendező-bizottság elén.

A miniszter a következőképpen válaszolt: — Mielősség elnök ur! Tisztelt uraim! Feleltet örvendek azon tapasztalatnak, hogy a virág-kultúra iránti érdekek nemcsak a székesfővárosban, hanem az egész országban jelentékenyen emelkedtek és nemcsak jelentékenyen teszi, de indokolja, hogy a virágkultúra terén előbbre viszzük magunkat és nagyobb mértékben tudjuk fedezni a szükségletet. Gratulállok méltóságának és az egyesületnek, hogy annyira haladunk, hogy egy virágfajból is képesek vagyunk egy kis kiállítás rendezni. Kívánom, hogy ezen az uton haladjunk tovább a kertészet terén, mert meg Magyarországon nagyon sokat lehet tenni.

A miniszter válaszolt élénk élményekkel fogadta.

A központi szuszter szinpadon. A központi szuszter szinpadon. A központi szuszter szinpadon.

A központi szuszter szinpadon. A központi szuszter szinpadon. A központi szuszter szinpadon.

Az olasz kormány programja. Catania, nov. 8. Majorana pénzügyminiszter, kinek tiszteletére itt banket volt, beszédet mondott, amelyben kifejtette a kormány parlamenti programját. Mindelelőtt kijelentette, hogy a kormány semminő intézkedést nem fog jóváhagyani, amely a költségvetés szilárdágát megrendíthetné.

Az olasz kormány programja. Catania, nov. 8. Majorana pénzügyminiszter, kinek tiszteletére itt banket volt, beszédet mondott, amelyben kifejtette a kormány parlamenti programját. Mindelelőtt kijelentette, hogy a kormány semminő intézkedést nem fog jóváhagyani, amely a költségvetés szilárdágát megrendíthetné.

Az olasz kormány programja. Catania, nov. 8. Majorana pénzügyminiszter, kinek tiszteletére itt banket volt, beszédet mondott, amelyben kifejtette a kormány parlamenti programját. Mindelelőtt kijelentette, hogy a kormány semminő intézkedést nem fog jóváhagyani, amely a költségvetés szilárdágát megrendíthetné.

Az olasz kormány programja. Catania, nov. 8. Majorana pénzügyminiszter, kinek tiszteletére itt banket volt, beszédet mondott, amelyben kifejtette a kormány parlamenti programját. Mindelelőtt kijelentette, hogy a kormány semminő intézkedést nem fog jóváhagyani, amely a költségvetés szilárdágát megrendíthetné.

Az olasz kormány programja. Catania, nov. 8. Majorana pénzügyminiszter, kinek tiszteletére itt banket volt, beszédet mondott, amelyben kifejtette a kormány parlamenti programját. Mindelelőtt kijelentette, hogy a kormány semminő intézkedést nem fog jóváhagyani, amely a költségvetés szilárdágát megrendíthetné.

Az olasz kormány programja. Catania, nov. 8. Majorana pénzügyminiszter, kinek tiszteletére itt banket volt, beszédet mondott, amelyben kifejtette a kormány parlamenti programját. Mindelelőtt kijelentette, hogy a kormány semminő intézkedést nem fog jóváhagyani, amely a költségvetés szilárdágát megrendíthetné.

Az olasz kormány programja. Catania, nov. 8. Majorana pénzügyminiszter, kinek tiszteletére itt banket volt, beszédet mondott, amelyben kifejtette a kormány parlamenti programját. Mindelelőtt kijelentette, hogy a kormány semminő intézkedést nem fog jóváhagyani, amely a költségvetés szilárdágát megrendíthetné.

Az olasz kormány programja. Catania, nov. 8. Majorana pénzügyminiszter, kinek tiszteletére itt banket volt, beszédet mondott, amelyben kifejtette a kormány parlamenti programját. Mindelelőtt kijelentette, hogy a kormány semminő intézkedést nem fog jóváhagyani, amely a költségvetés szilárdágát megrendíthetné.

Az olasz kormány programja. Catania, nov. 8. Majorana pénzügyminiszter, kinek tiszteletére itt banket volt, beszédet mondott, amelyben kifejtette a kormány parlamenti programját. Mindelelőtt kijelentette, hogy a kormány semminő intézkedést nem fog jóváhagyani, amely a költségvetés szilárdágát megrendíthetné.

Az olasz kormány programja. Catania, nov. 8. Majorana pénzügyminiszter, kinek tiszteletére itt banket volt, beszédet mondott, amelyben kifejtette a kormány parlamenti programját. Mindelelőtt kijelentette, hogy a kormány semminő intézkedést nem fog jóváhagyani, amely a költségvetés szilárdágát megrendíthetné.

Az olasz kormány programja. Catania, nov. 8. Majorana pénzügyminiszter, kinek tiszteletére itt banket volt, beszédet mondott, amelyben kifejtette a kormány parlamenti programját. Mindelelőtt kijelentette, hogy a kormány semminő intézkedést nem fog jóváhagyani, amely a költségvetés szilárdágát megrendíthetné.

Az olasz kormány programja. Catania, nov. 8. Majorana pénzügyminiszter, kinek tiszteletére itt banket volt, beszédet mondott, amelyben kifejtette a kormány parlamenti programját. Mindelelőtt kijelentette, hogy a kormány semminő intézkedést nem fog jóváhagyani, amely a költségvetés szilárdágát megrendíthetné.

Működik a haditörvényssék. Pétervár, nov. 8. (Sajtó tudósítónktól) A haditörvényssék legutóbb két embert halálra ítélt rablásért.

A pápa nem enged. Paris, nov. 8. A Figaro jelentése szerint a pápa egy Rómában tartózkodó prelátus előtt kijelentette, hogy a francia kormány részéről minden engedmény hiábavaló és Clemenceau miniszterelnöksége siettetni fogja azokat az eseményeket, a melyek az ő hite szerint az egyházra nézve kedvező következményekkel fognak járni.

Rablótámadás egy vonat ellen. Berlin, nov. 8. (Sajtó tudósítónktól) Pétervárról táviratozta, hogy Hodniel-prowsk közelében 20 fegyveres rabló egy kanyarulatnál felszakította a síneket és egy vonat, amely sok pénzt szállított, kiskított. A vasuti személyzet és az utasok revolverekkel mentek a rablókra, akik elmenekültek.

A montenegrói trónbeszéd. Cetinye, nov. 8. A szkupstinát ma trónbeszédrel nyitották meg, a melyben Miklós fejedelmnek kijelentette, hogy mindenkor az az óhaj töltötte el, hogy a polgári szabadságokat alkotmányos biztosítsa és igéri, hogy a szabadságnak és az alkotmánynak élete utolsó pillanatig védője lesz. A fejedelem aztán utalt az ez idő szerinti kormány sikeres tevékenységére, mely nagyban emelte az ország hitelét.

Közzgazdasági táviratok. Newyork, nov. 8. nov. 7. Buza helyben... Irányzat: engedő. Tengeri márcz-ra... Chicago, Zárlat: nov. 8. nov. 7. Buza márcz-ra... SziNHáz ES IRODALOM. — Marthe Brandos és társai. A Vigszinháznak ugyancsak gyengécske szezonja lehet. A kapkodás és a sem izlést, sem tiszteséget nem ismerő kassza-politika, a becseletes konkluziók hiánya nyilván megfosztja magát. Csak így képzelhető, hogy most, a szezon javaidájában, a mikor a legtehetősebb színházak sem tudnak elvenni keveset nyújtani, hogy a közönséget ártólyarsák, a Vigszinház kénytelen az épületben heverő tökélet akként kamatoztatni, hogy a színházat bárbe adja utazó társulatoknak. Sajnos, a mai prognosztikon azt mutatja, hogy ez az ötlettel legföllebb a már hirdettet két esetet valahogyan kihuzni. Marthe Brandosé kasszony ugyanis, a ki a Comédie Française-ból indult tartásra, nem az a bukasrethözö nagyság, főként nem az a nagy egység, a ki a Després tavalyi szereplése által oly kedvező felmelegített francia-szimpatáknak telt házakban tudná kamatoztatni. Szó sincs róla, a Comédiének igen hasznos tagja lehet a kasszony; kiváló, minden esetelekéséből kisugárzó intelligenciája, biztos eszélelése, m-leleg szerep-átélése; megannyi nem köznapi tulajdonság, a mely erre enged következtelnünk. Mindez viszont nem indokolja azt a regeteg mértéket, melyet a művésznő Párisból-Budapestig egy társulat terhéül súlyosbítva megtett. Ha csak nem Bukareshta vívó utjában szolgáltunk közbülső állomásul. Nekünk azonban — hálistennek — van már egynehány olyan színművész, akik hasonló vállalkozási kedvével megindokoltabban indulhatnának világot bódítani. Mindamellett az a kis, ma minifősze néhány sort betöltött közönség, a gallománusok kis szigete, mely oly örömmel frissíti fel mindig francia nyelvcsere-tét és párisi — ah, párisi — reminiscenziákat, ma is talált némi kárpótlást a készszeres feleságotat helyarákért. Brandosé kasszony már hangsúlyozott intelligenciája, vitalhatatlanul parisienne volta sok üdítő pontját nyújtotta az estének. Ha Després a szönelküliség művésznője, úgy Brandosé éppen a szavaké, melyek szárnyán lendütnék indultai, melyek egészen sajátos ritmussal, melységet és érzést nyerne az ő tolmácsolásában. Külső megjelenése nem igen szolgálja az illúziót; a szögletes áll, az el nem kozmetizálható rán-

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Buza helyben, Irányzat: engedő, Tengeri márcz-ra, Gyapot Newyorkban helyben, Gyapot Newyorkban helyben, Gyapot Newyorkban helyben, Tengeri márcz-ra, Tengeri márcz-ra, Chicago, Zárlat, Buza márcz-ra.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Buza márcz-ra, Irányzat: engedő, Tengeri márcz-ra, Irányzat: engedő, Zsar jan-ra, Sasuna, Sertésuh jan-ra.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Buza márcz-ra, Irányzat: engedő, Tengeri márcz-ra, Irányzat: engedő, Zsar jan-ra, Sasuna, Sertésuh jan-ra.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Buza márcz-ra, Irányzat: engedő, Tengeri márcz-ra, Irányzat: engedő, Zsar jan-ra, Sasuna, Sertésuh jan-ra.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Buza márcz-ra, Irányzat: engedő, Tengeri márcz-ra, Irányzat: engedő, Zsar jan-ra, Sasuna, Sertésuh jan-ra.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Buza márcz-ra, Irányzat: engedő, Tengeri márcz-ra, Irányzat: engedő, Zsar jan-ra, Sasuna, Sertésuh jan-ra.

